

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهامزدایی» واژگانی قرآن کریم و میزان بسندگی و پذیرفتگی آن‌ها براساس الگوی گارسین

مرضیه رحیمی آذین^۱، مرتضی قائمی^{۲*}، سید مهدی مسبوق^۳

- ۱- دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران
- ۲- استاد زبان و ادبیات عربی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران
- ۳- استاد زبان و ادبیات عربی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

پذیرش: ۱۳۹۹/۰۳/۱۰

دریافت: ۱۳۹۸/۱۲/۰۵

چکیده

ترجمه «ابهام» به ویژه در قرآن کریم یکی از چالش‌برانگیزترین مسائل زبان‌شناسی است که برای برونو رفت از آن انواع راهبردها ارائه شده است. گارسین با بهره‌گیری از آراء نیومارک، تکنیک‌هایی برای ترجمه آن‌ها ارائه داده و در نهایت براساس این الگو «میزان ویژگی‌های مثبت و منفی بیانگر بسندگی و پذیرفتگی ابهام در متن ترجمه شده» مورد بررسی قرار گرفته است. پژوهش حاضر با رویکردی تحلیلی از نوع مقابله‌ای، ترجمه‌های مجتبوی با محوریت سبک ارتباطی و صفارزاده با محوریت سبک آزاد را از جزء سی ام قرآن کریم با هدف بهبود بخشیدن به کیفیت متن ترجمه شده بهویژه در چالش‌های ابهام زبانی، براساس یک نظریه و الگوی علمی، مورد بررسی قرار داده است. سپس با تکیه بر آمار، مقادیر به دست آمده از این تکنیک‌ها، مقایسه شده و میزان کفايت و مقبولیت هر کدام در ابهامزدایی بخش‌های مختلف سطح واژگانی شش سوره اول جزء سی ام مشخص گردیده است. برآیند پژوهش بیانگر این است که ترجمه مجتبوی از واژگان چندمعنا و مجازی، بسندگی و پذیرفتگی بالاتری نسبت به صفارزاده برخوردار است. صفارزاده با ارائه متنی مقصدمحور و به دور از ابهام، دچار افزوده‌های خلافانه و پیچیده در شفاف‌سازی ابهام‌ها شده است؛ بهویژه در واژگان مجازی. اگرچه در برخی موارد که نیازمند «شرح مبسوط» است همچون تلمیحات قرآنی، ترجمه مجتبوی نسبت به صفارزاده کفايت و مقبولیت کمتری به خود اختصاص داده است. به طور کلی براساس الگوی گارسین، راهبردهای مجتبوی از کفايت و مقبولیت بالاتری نسبت به صفارزاده در ابهامزدایی برخوردار است.

واژگان کلیدی: ترجمه قرآن کریم، ابهامزدایی، گارسین، بسندگی، پذیرفتگی

۱- مقدمه

ترجمه به عنوان عامل مهم زبانی برای تعامل بشریت، از دیرباز مورد توجه انسان اجتماعی قرار داشته است. ترجمه‌ها براساس سبک نویسنده و سبک مترجم با هم تفاوت‌های فراوان دارند که باعث تفاوت در کیفیت و میزان مقبولیت متن ترجمه شده می‌شود. این مهم بهویژه در ابهام‌ها و پیچیدگی متون توجه بیشتری را به خود معطوف می‌کند؛ ابهام‌هایی که هم برآمده از بافت بیرونی متن از جمله فرهنگ و فضای اجتماع است و هم بافت درونی زبان. ابهام‌ها همیشه غیر بلیغ و مردود نیستند؛ در بسیاری موارد فرستنده پیام، با استفاده از پیچیدگی‌های زبانی با هدف ایجاد چالش در ذهن گیرنده، پیامی مبهم و چندجانبه که دارای تأویل‌ها و تفاسیر متعددی است می‌فرستد. قرآن کریم که در اوج فصاحت و بلاغت است از ابهام‌های زبانی هدفمند بسیار بهره گرفته است. به همین علت دارای بطنون و تفاسیر متعدد است. با افزایش ابهام در زبان مبدأ، مترجم به عنوان واسط بین مبدأ و مقصد دچار فراز و فرودهای بیشتری برای ایجاد تعادل در ترجمه می‌شود. بهویژه در متن قرآن کریم که هدفمند بودن ابهام‌ها خصوصاً در بخش فرهنگی و مجاز به مراتب بازگردانی به زبان‌های دیگر را سخت‌تر و پیچیده‌تر می‌کند.

۱-۱- بیان مسئله

در علم «ارزیابی کیفیت ترجمه»^۱ به عنوان شاخه‌ای از مطالعات ترجمه سعی می‌شود نقاط قوت و ضعف ترجمه‌ها، به منظور بهبود هرچه بیشتر کیفیتِ متن ترجمه شده مورد ارزیابی قرار گیرد. به همین علت ارزیابی کیفیت ترجمه نیازمند چارچوبی علمی و نظری است تا از نقدهای سلیقه‌ای بکاهد. به منظور نیل به چنین هدفی نظریات و متناسب با اهداف و چهارچوب نظری، انواع الگوهای سنجش کیفیت ارائه شده است.

از این میان می‌توان به الگوی گارسیس اشاره کرد. وی در الگوی پیشنهادی خود که تلفیقی از چند نظریه بوده و در آن به نظریات زبان‌شناسان و نظریه‌پردازان ترجمه توجه

شده است، برای مقایسه شbahات‌های بین متن مبدأ و متن مقصد چهار سطح پیشنهاد می‌کند. بعد از بررسی سطوح مختلف در متن ترجمه‌شده، آنچه که در نهایت مورد نقد و بررسی قرار می‌گیرد، میزان ویژگی‌های مثبت و منفی بیانگر بستگی و پذیرفتنگی متن ترجمه‌شده نسبت به متن مبدأ است. از بین این سطوح، بخش «ابهام» در سطح «معنایی-لغوی» در پژوهش حاضر مورد توجه است. «ابهام» متن شامل ابهام در واژه، عبارت، جمله، مفهوم و... است که هر یک دارای ابعاد گوناگونی بوده و مترجمان برای بازگردانی آن‌ها نیازمند راهبردها و روش‌های علمی هستند. براساس انواع مختلف راهبردهای ترجمه، میزان کفايت و مقبولیت متغیر است. به نظر می‌رسد الگوی گارسیس «به سبب گنجایشی که در تعیین میزان قابلیت و کیفیت متن ترجمه شده و نیز میزان مطابقت آن‌ها با متن مبدأ دارد» (آذرشب، ۱۳۹۸: ۲۲۸؛ امرائی، ۱۳۹۷: ۲؛ شمس آبادی، ۱۳۹۷؛ اقبالی نامداری، ۱۳۹۷) می‌تواند چارچوب کارآمدی برای بررسی کفايت و مقبولیت ترجمه‌ها باشد.

در حوزه ترجمه قرآن کریم به عنوان متن دینی که اصل «وفاداری» در آن باید حفظ شود، مسئله کیفیت متن ترجمه‌شده، حساسیت و دقت چندرابری می‌طلبد. ترجمة قرآن کریم از همان دهه‌های ابتدایی نزول در جهت گسترش اسلام مورد توجه بوده و هست و تاکنون بارها به زبان‌های مختلف بازگردانده شده است. این نوع ترجمه‌ها با توجه به ابعاد گوناگونی چون زمان و عصر ترجمه، سبک و نوع ترجمه، دیدگاه و تفسیر مدنظر مترجم متفاوت بوده و درنتیجه کیفیت هرکدام متغیر است. راهبردی که مترجم سبک آزاد در ترجمة مقصدمحور دارد با راهبرد مترجم مبدأمحور و یا مترجم سبک ارتباطی که هم به مقصد توجه دارد و هم تلاش دارد از مبدأ دور نشود، متفاوت است. نیومارک^۱ براساس تأکید بر زبان مبدأ و مقصد، سبک‌های ترجمه را به هشت نوع تقسیم کرده است:

- ۱- براساس تأکید بر زبان مبدأ: لفظ به لفظ، تحتاللفظی، وفادار، معنایی.
- ۲- براساس تأکید بر زبان مقصد: ارتباطی، سبکی، آزاد، اقتباس (نیومارک، ۱۳۷۲: ۵۶).

از میان این سبک‌ها دو سبک ارتباطی و آزاد که بر زبان هدف تأکید داشته و در پی رفع ابهام‌های متن هستند انتخاب شده است. معیار انتخاب این دو سبک تکیه بر میزان ابهام‌زدایی آن‌هاست که غالباً براساس زبان مقصد بازآفرینی می‌شوند:

۱- ترجمه ارتباطی: ترجمه‌ای است که پیام متن مبدأ را با متداول‌ترین کلمات، عبارات و ساختهای دستوری به زبان مقصد برمی‌گرداند (همان: ۵۹). در این سبک مترجم براساس معنای اولیه کلمات، معادل‌یابی نمی‌کند، بلکه تلاش می‌کند براساس معنای کلمه در بافت متن، معادل‌یابی نماید (ناظمیان، خورشا، ۱۳۹۸: ۲۵۳). ترجمه مجتبوی به این سبک نزدیک‌تر است.

۲- ترجمه آزاد: در این سبک، موضوع جدای از حالت یا به عبارتی محتواهای بدون قالب متن اصلی بازنویسی می‌شود و معمولاً بازگفته‌ای^۳ است که طولانی‌تر از متن اصلی است و در اصطلاح به آن ترجمه "میانزیانی" گفته می‌شود (نیومارک، ۱۳۷۲: ۵۸). این نوع ترجمه مقصدمحور بوده و بر بازگویی و انتقال پیام تکیه دارد تا متن اصلی ترجمه صفارزاده را می‌توان از این نوع ترجمه در نظر گرفت. هرچند در برخی موارد ترجمه‌وى به ترجمه تفسیری هم نزدیک می‌شود. بنابراین، دو سبک به عنوان سبک‌های پرکاربرد و مقبول در ترجمه دو مترجمی که دارای مقبولیت بالایی هستند بررسی خواهد شد: طاهره صفارزاده با محوریت ترجمه آزاد، مجتبوی با محوریت ارتباطی.

علاوه بر انتخاب سبک‌ها، نوع ابهام موجود در آیات الهی که برآمده از ذووجوه و ذوبطون بودن متن قرآن است، بر انتخاب و میزان کیفیت ترجمه آن تأثیری بسیاری دارد. تفاسیر گوناگون، انعطاف و چندگانگی معنایی و صرفی و نحوی در زبان عربی، معانی ثانویه و کنایی و استعاری، باعث شده راهبردهای بازگردانی ابهام‌های قرآن به زبان دیگر تنوع بسیاری داشته باشد. بنابراین، مترجمان در ترجمه ابهام‌های قرآن کریم راهبردهای متفاوتی دارند که در برخی مواقع دارای کفايت و مقبولیت مثبت است و در موقعی دیگر بسندگی و پذیرفتگی قابل قبولی را به دست نمی‌آورد. از این نظر، بررسی کیفیت

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

راهبردهای آنها و بیان میزان قوت و ضعف هر کدام از راهبردها در جهت بهبود بخشیدن به کیفیت متن ترجمه شده بهویژه در چالش‌های ابهام زبانی، براساس یک نظریه و الگوی علمی از اهداف اصلی پژوهش حاضر است.

این منظور با استفاده از تحلیل‌های آماری و داده‌محور شش سوره ابتدایی جزء سی ام قرآن کریم، انجام می‌شود. این جزء که شامل آیاتی با فواصل کوتاه بوده و غالباً مسائل توحید و رستاخیز را به تصویر می‌کشد، دارای موارد مبهم بسیاری در واژگان خود است؛ به همین دلیل در این پژوهش مورد توجه قرار گرفته است.

همچنین با توجه به عمق و جامعیت واژگانی قرآن کریم، در این پژوهش فرصت پرداختن تمامی جزء سی ام به دست نخواهد آمد. لذا ضمن بررسی میزان کفايت و مقبولیت راهبردهای دو مترجم بارز در دو سبک آزاد و ارتباطی در بازدگردانی ابهام‌های واژگانی شش سوره ابتدایی آن یعنی سوره‌های مبارکه «نَبَأُ، نَازِعَاتُ، عَبْسُ، تَكْوِيرُ، اَنْفَطَارُ وَ مَطْفَقَيْنُ» بسامدها و آمارها به صورت جدول و نمودار ارائه شده است.

۲-۱- سوالات پژوهش

بنابر آنچه گفته شد، پژوهش حاضر در پی پاسخ‌گویی به پرسش‌های زیر است:

۱- راهبردهای مجتبوی و صفارزاده در ترجمه ابهام‌های واژگانی کدام است؟

۲- هر کدام از راهبردهای مترجمان در ابهام‌زدایی از چه بسامدی برخوردار است؟

۳- کدام یک از سبک‌های ترجمه‌ای یادشده زمینه بیشتری برای حصول پذیرفتگی و

بسندگی بهتر در ابهام‌زدایی واژگانی فراهم کرده است؟

به نظر می‌رسد این دو مترجم که در انعکاس ابهام قرآنی تکنیک‌های متفاوتی دارند، بسامدهای متمایزی در بهکارگیری راهبردهای خود داشته باشند و در همین راستا کفايت و مقبولیتی متفاوت در راهبردهای خود به دست آورده‌اند.

۱-۳- پیشینه و ضرورت پژوهش

مطالعات و پژوهش‌های فراوانی در رابطه با بررسی کیفیت ترجمه‌های قرآنی و متون دینی با هدف برانگیختن چالش‌ها و بهبود هرچه بیشتر ترجمه‌ها با تکیه بر الگوها و نظریات مختلفی چون هاووس، یاکوبسن، هالیدی و حسن به زبان‌های مختلف انجام شده است. از این میان الگوی گارسنس در چندسال اخیر مورد توجه پژوهشگران ترجمه قرار گرفته است. از جمله پژوهش‌های قرآنی که براساس الگوی گارسنس سامان یافته می‌توان به این پژوهش‌ها اشاره کرد:

در مقاله «نقد واژگانی ترجمه موسوی گرمارودی از قرآن کریم (با تکیه بر سطح معنایی-لغوی گارسنس)» (۱۳۹۶)، محمد رحیمی خویگانی فقط یک سطح از این الگو را در نظر گرفته و به صورت نمونه‌ای کیفیت این ترجمه را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. امرائی در مقاله «نقد و ارزیابی ترجمه قرآن آیت‌الله یزدی براساس نظریه گارسنس» (۱۳۹۷)، سوره بقره را براساس چهار سطح بررسی کرده و به این نتیجه می‌رسد که مترجم در دو سطح «سبکی و معنایی» موفق‌تر از دو سبک دیگر است.

اقبالی و نامداری در مقاله‌ای با عنوان «نقد و بررسی ترجمه‌های قمشه‌ای و مکارم شیرازی از سوره مبارکه یوسف با تأکید بر نظریه صرفی‌نحوی گارسنس» (۱۳۹۷)، این سوره مبارکه را فقط براساس یک سطح بررسی کرده و جنبه‌های قوت و ضعف ترجمه‌های منتخب را بررسی کرده‌اند. در این پژوهش در یک بخش به ابهام‌های قرآنی و راهبرد مترجمان برای بازگردانی آن‌ها به صورت بسیار مختصر اشاره شده است.

آذرشب به همراه ملکی و اسدالهئی در پژوهشی با عنوان «تطبیق و ارزیابی ترجمه‌های قرآن کریم فولادوند و الهی قمشه‌ای براساس الگوی گارسنس» (۱۳۹۸) سوره مبارکه قمر را براساس چهار سطح بررسی کرده و در یک بخش به صورت بسیار مختصر ابهام سه واژه را تحلیل کرده‌اند.

درباره ابهام‌های قرآنی پژوهش‌های پرشماری در سال‌های اخیر صورت گرفته است.

راهبردهای صفارزاده و مجتبیوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

اسعد عرار در پایان نامه «ظاهره اللبس فی العربية» ابهام‌ها را در تمامی ابعاد خود به‌ویژه در متن قرآن بررسی کرده است.

همچنین جواهری در مقاله «ابهام‌شناسی در ترجمه قرآن کریم» (۱۳۸۷) انواع ابهام‌های قرآنی را بررسی کرده و برای ترجمه آن‌ها روش‌هایی ارائه داده است.

یوسف نظری در مقاله «وجوه ابهام یا ایهام نحوی در زبان عربی و تأثیر آن بر ترجمة قرآن کریم» (۱۳۹۵) برآن است که ایهام و ابهام در دوران معاصر بر یک پایه می‌چرخند و سپس مواردی از ترجمه ابهام‌های قرآنی را بررسی می‌کند.

هرچند در مواردی از پژوهش‌های مذکور به صورت خلاصه راهبردهای ابهام‌زدایی در یکی از ترجمه‌ها بررسی شده است اما، تا آنجا که نگارنده‌گان پژوهش پیش رو جستجو نموده‌اند تاکنون پژوهشی به صورت مقابله‌ای و آماری به نقد و بررسی راهبردهای مترجم در شفافسازی ابهام‌های واژگانی چند ترجمه از قرآن کریم براساس الگوی گارسنس به صورت مستقل نپرداخته است. لذا در راستای پیشبرد و بهبود ترجمه‌های کتاب الهی به زبان فارسی، به‌ویژه در انعکاس ابهام‌های قرآنی، بررسی و تحلیل تکنیک‌های ترجمه‌ها با سبک‌های متفاوت براساس الگوی واژگانی گارسنس امری مهم به نظر می‌رسد. چه، افزایش پژوهش‌های ترجمه براساس الگوهایی نظاممند و روش‌مدار باعث بهبود هرچه بیشتر در کیفیت ترجمه‌های قرآن کریم خواهد شد.

۲- مبانی نظری پژوهش

گارسنس برای ترجمه ابهام‌ها بر نظریات مختلفی چون نیومارک تکیه دارد. در این بخش انواع ابهام‌ها از منظر نیومارک و راهبردهای گارسنس برای بازگردانی آن‌ها بررسی شده و نیز میزان کفايت و مقبولیت آن‌ها با توجه به تداخلی که با راهبردهای منفی یا مثبت در الگوی گارسنس دارند، بیان خواهد شد.

۱-۲- ابهام

ابهام^۱ برگرفته از واژه «بِهَمَة» به معنای بسته و نامفهوم و یا برگرفته از واژه «بِهَم» به معنای کار دشوار و نشدنی است. «ابهام الأمر» یعنی کار مشتبه شود به طوری که چاره‌اش را ندانی (لسان العرب، ۱۴۱۰، ج ۱۲: ۶۵۵). در اصطلاح به معنای این است که کلمه، عبارت و یا جمله‌ای بیش از یک معنا داشته باشد (نظری ۱۳۹۵، ۶۴: به نقل از ریچارد، ۲۰۰۲: ۲۴).

تکنیک ابهام، همیشه مردود و جزء غیرفصیح و نامفهوم زبان نیست، چه، بهویژه در بخش ادبی باعث عمق‌بخشی معانی می‌شود. «ابهام، جوهره ادبیات است و ارزش هنری و راز ماندگاری آثار جاودانه بسته به میزان ابهام نهفته در آن هاست. ابهام با شرکت دادن خواننده در آفرینش معنا، نوعی تعامل میان خواننده و متن ایجاد می‌کند» (فتوحی، ۱۳۸۷: ۳۲).

بنابراین، قرآن کریم که در اوج فصاحت و بلاغت قرار دارد، می‌تواند با ایجاد واژگان، عبارات و جملات مبهم بر ارزش معنایی و بلاغی خود بیافزاید و به همین علت دانشمندان تحت عنوانی چون «ذوبطون، ذوجوه، أشباه، نظایر، ائساع، متشابه» به تفسیر و تأویل قرآن توجه دارند. ابهام‌های قرآن کریم گاهی برگرفته از ابهام زبان عربی است مانند واژگان «چندمعنا»، چه، براساس دیدگاه قرعاوی در کتاب «وجوه و نظائر» «زبان عرب از لحاظ تعبیر معانی بسیار گسترده است و می‌تواند یک معنا را با واژگان یا روش‌های مختلف بیان کند» (قرعاوی، ۱۴۱۰: ۱۸) و گاهی برگرفته از ساختارهای چند وجهی و متشابه آیات الهی است که در برخی موارد چندین تأویل از سوی مفسران بر آن مترب می‌شود.

این تکنیک انواع مختلف و تقسیم‌بندی‌های گوناگونی دارد و در علوم مختلفی چون معناشناسی، زبان‌شناسی، ادبیات، علوم قرآن، فقه، متون قانون و حقوق و... به آن توجه شده است که براساس تعدد نظریات و دیدگاه‌های مختلف شکل گرفته‌اند. از جمله می‌توان به تقسیم‌بندی اسعدurar از ابهام که کامل‌تر و دقیق‌تر به نظر می‌رسد، اشاره کرد. وی با استفاده از نظریات زبان‌شناسان عربی-غربی، ابهام را به شش دسته تقسیم کرده است: ابهام آوایی، ابهام ساختار صرفی، ابهام ساختار نحوی، ابهام واژگانی، ابهام سبکی، ابهام بافتی (اسعد عرار، ۲۰۰۳: ۲۲۸-۸۷).

راهبردهای صفارزاده و مجتبی‌ی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

۲-۲- ابهام در نظریه گارسیس

«ابهام» به عنوان یکی از نامتعین‌ترین بخش‌های زبانی در ترجمه است و براساس گونه‌های متفاوت آن، در ترجمه راهبردهایی برای برونو رفت از این مسئله و تولید ترجمه‌ای متعادل بیان شده است. یکی از کسانی که به این مسئله با عنوان یکی از مهم‌ترین مباحث کیفیت ترجمه توجه دارد خانم کارمن گارسیس^۰ است. وی براساس نظریات مختلف ترجمه در سال ۱۹۹۴ میلادی، الگوی پیشنهادی خود را برای ارزیابی کیفیت ترجمه ارائه کرد. این الگوی سنجش کیفیت غالباً جوانب ترجمه و تکنیک‌های آن را در نظر می‌گیرد و در آن به نظریات زبان‌شناسان و نظریه‌پردازان ترجمه، همچون نیومارک، نایدا^۱، وینه و داربنله^۲، توجه دارد.

گارسیس برای مقایسه شباهت‌های بین متن مبدأ و متن مقصد و ارائه میزان ویژگی‌های مثبت و منفی بیانگر کیفیت «بسندگی یا کفايت^۳» و «پذیرفتگی یا مقبولیت^۴» در متن مقصد، چهار سطح پیشنهاد می‌کند.

هریک از این سطوح دارای زیرگروه‌های خاص خود هستند که البته گاهی تشکیل حوزه‌های مشترک می‌دهند:

۱- سطح معنایی- لغوی^۵، ۲- سطح نحوی- واژه‌ساختی^۶، ۳- سطح گفتمانی- کارکردن^۷، ۴- سطح سبکی- منظور‌شناختی^۸ (Garcés, 1994: 70).

وی ابهام را یکی از زیرشاخه‌های سطح معنایی- لغوی معرفی می‌کند و در تقسیم‌بندی ابهام بر آراء نیومارک تکیه دارد. نیومارک در تعریف ابهام چنین می‌گوید: «ابهام یعنی واژه یا ساختار دستوری که علی‌رغم بافتش می‌تواند بیش از یک معنا داشته باشد» (نیومارک، ۱۳۷۲: ۲۸۶). که شامل هفت بخش می‌شود: دستوری، واژگانی، عملکردنی یا کارکردنی، فرهنگی، در لهجه فردی، در ارجاع، استعاره‌ای (همان: ۲۸۶) و در بخشی دیگر ابهام را به طور کلی به دو گونه تعاملی و غیر تعاملی تقسیم می‌کند و اذعان دارد که «در صورت امکان باید در ترجمه ابهام عمده را حفظ کرد» (همان: ۲۶۹). اگر چه نیومارک

صحت ترجمه را در عدم ترجمة ابهام‌های عمدی می‌داند اما، این مسئله زمانی قابل اجراست که بر زیبایی ترجمه افزووده شود (به طور متناوب منظور ابهام‌های استعاری و بازگردانی آن‌ها به شیوه استعاره است) و همچنین امکان آن وجود داشته باشد. از دیگر سو، نیومارک معتقد است ابهام‌ها به‌ویژه ابهام‌های واژگانی را باید رفع کرد (همان: ۲۸۷).

گارسنس برای ترجمة انواع ابهام‌های برگرفته از تقسیم‌بندی نیومارک، راهبردهایی را پیشنهاد می‌کند که در هر کدام از این راهبردها متکی به دیدگاه‌هایی چون نیومارک، نایدا، وینه و داربلنه، کفورد و ... است و البته گاهی خود با تلفیقی از آن‌ها راهبردهایی را ارائه می‌کند.

براساس این الگو آنچه که در نهایت مورد نقد و بررسی قرار می‌گیرد، میزان ویژگی‌های مثبت و منفی بیانگر کیفیت «بسندگی یا کفايت» و «پذيرفتگي یا مقبوليت» در متن مقصد است؛ «میزان کفايت در حقیقت انتباط عناصر زبانی در دو زبان مبدأ و مقصد و میزان دقت مترجم در رساندن پیام مورد نظر و مقبولیت میزان قابل قبول بودن از سوی خوانندگان زبان مقصد است» (فرزانه، ۱۳۸۷: ۵۴). بنابراین از بین تکنیک‌های پیشنهادی گارسنس می‌توان دو گروه اصلی اشاره کرد:

۱- تکنیک‌هایی که دارای بسنندگی مثبت بوده و نشان‌دهنده کفايت و مقبولیت متن ترجمه شده است. از جمله: تعریف^{۱۴}، معادل فرهنگی^{۱۵} (کارکردی)، بسط نحوی^{۱۶}، توضیح^{۱۷} یا بسط معنا، حفظ صنایع بلاغی.

۲- تکنیک‌هایی که دارای بسنندگی منفی بوده و نشان‌گر عدم کفايت و مقبولیت متن ترجمه شده است. از جمله: قبض نحوی^{۱۷}، ابهام، ترجمه تحت‌اللفظی^{۱۹}، نارسایی در معادل‌هایی همچون عناصر فرهنگی و مجازها، بسط خلاقانه^{۲۰}، اشتباه مترجم، کاربرد اصطلاحات نامناسب، بسط ساده^{۲۱}، حذف یا تغییر صنایع بلاغی، تلویح، تقلیل، حذف (Garcés, 1994: 89).

در پژوهش حاضر «ابهام‌های واژگانی»^{۲۲} به عنوان شاخه‌ای از ابهام‌های زبانی و راهبردهای ترجمه آن براساس دیدگاه گارسنس مورد توجه است. بنابراین، منظور از «ابهام‌زدایی» در

قرآن کریم: راهبردهای گارسین برای بازگردانی واژگان مبهم است. هر کدام از این راهبردها ذیل سطوح مختلف در پژوهش حاضر ارائه خواهد شد. بعد از توضیح هر مبحث، به نمونه‌هایی در همان باب اشاره شده و سپس جدول‌هایی ارائه می‌گردد که شامل:

۱. نمونه‌هایی از مباحث مورد نظر، ۲. ترجمه آن‌ها، ۳. تفسیر یا معنای واژگانی آن‌ها، ۴.

راهبرد ترجمه آن‌ها براساس الگوی گارسین (برگرفته از دیگر سطوح این الگو و یا نظریات مدنظر گارسین)، ۵. میزان و نوع تداخل آن‌ها با تکنیک‌هایی که گارسین منفی معرفی می‌کند، است.

میزان تداخل آن‌ها با تکنیک‌های منفی نشانگر میزان منفی بودن راهبرد مترجم در بازگردانی واژه‌هاست که در جدولی جداگانه ارائه شده است و در مواردی که تداخلی با تکنیک‌های منفی ندارند با علامت خط تیره (–) در جداول نشان داده شده است. در نهایت میزان بسندگی و پذیرفتگی مثبت یا منفی آن‌ها براساس داده‌ها در نمودارها بیان خواهد شد.

۳- تجزیه و تحلیل داده‌ها: راهبردهای مترجمان در ابهام‌زدایی واژگانی

ابهام واژگانی زمانی رخ می‌دهد که یک واژه دلالت‌های چندگانه داشته باشد. «در چنین شرایطی، دلالت‌های چندگانه آن واژه، امکان یک تعبیر مشخص را میسر نمی‌سازد به همین علت آن واژه از چند تعبیر مختلف برخوردار می‌شود» (نظری، ۱۳۹۵: ۳۷). نیومارک معتقد است که «ابهام واژگانی هم از ابهام دستوری معمول‌تر است و هم نسبت به آن مشکل‌تر می‌توان از آن رفع ابهام کرد» (نیومارک، ۱۳۷۲: ۲۸۷). از جمله عمده‌ترین تقسیمات ابهام واژگانی می‌توان به این موارد اشاره کرد: ابهام مقوله‌ای، واژه‌های هم آواهمنویسه، چندمعنایی و واژگان اضداد. مورد اول بیشتر به نقش کلمات و بافت جمله اشاره دارد و در ابهام ساختاری بررسی می‌شود. مورد دوم که با عنوان جناس تام یاد می‌شود، در قرآن کریم علاوه بر اینکه در بافت و سیاق آیات مشخص است، به گفته جواهری به علت وجود تفاسیر و قرائن از ساحت قرآن رفع ابهام شده است (ر.ک: جواهری، ۱۳۷۸: ۱۸۹).

البته نیومارک علاوه بر واژگان چندمعنا و جناس‌تام، در ابهام واژگانی به استعاره (به معنای کلی مجاز (رك: نیومارک، ۱۳۷۲: ۱۳۹-۱۳۷)) و عناصر فرهنگی هم اشاره دارد: «واژه‌ها ممکن است بین ۱ تا ۳۰ معنی داشته باشند. و احتمال دارد این معانی نزدیک به هم یا متفاوت باشند. گاهی واژه‌ای دو معنی دارد که هر دوی آن‌ها در متن زبانی مربوط به یک اندازه از لحاظ کاربردی و ارجاعی مناسب‌اند. گاهی مثلاً در مورد مفهوم استعاری و تحت‌اللفظی یک واژه می‌توان در ذهن خود با هر دو معنی ترجمه کرد. ... بسیاری از واژه‌های فرهنگی و مفهومی که در بسیاری از زبان‌ها تقریباً جهان‌شمول هستند، اجزای معنایی متفاوت و نیز مشترکی دارند و روشن نیست که با معنای عادی زبان مبدأ به کار رفته‌اند یا با معنای موجود در زبان‌های دیگر» (همان: ۲۸۷). بنابراین، واژگان مجازی، فرهنگی، چندمعنا و اضداد، در بخش ابهام واژگانی قرار می‌گیرد و انواع ابهام‌های دستوری، ارجاعی، عبارات و جملات مجازی و فرهنگی در بخش ابهام دستوری و ساختار جمله و کلام بررسی می‌شوند. از این‌رو، واژگان چندمعنا، واژگان اضداد، واژگان مجازی و واژگان فرهنگی در این پژوهش تحلیل و ارائه خواهند شد و در ادامه هریک از این موارد توضیح داده می‌شود.

۱-۱- واژگان چندمعنا و اضداد

چندمعنایی یا ابهام انتقالی در واژگان، زمانی رخ می‌دهد که یک واژه قاموسی، دربردارنده معنای و دلالت‌های مختلفی باشد (شهبازی، ۱۳۹۳: ۵۲). ابن‌انباری در کتاب **اضداد** درباره واژگان اضداد چنین می‌نویسد: «اضداد» به واژه‌ای اطلاق می‌شود که بر دو معنای متضاد دلالت دارد. البته زمانی این مسئله جایز است که مخاطب از ساختار جمله معنای مورد نظر را دریابد (ابن‌انباری، بی‌تا: ۴).

گارسین برای بازگردانی واژگان چندمعنا و اضداد متکی بر دیگر راهبردها در انواع سطوح‌هاست. از جمله:

راهبردهای صفارزاده و مجتبیوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

۱. تعریف: بیان معنی واژه به صورت عبارت اسمی یا شبه‌جمله صفتی (مختاری اردکانی، ۱۳۷۶: ۵۰).
۲. بسط نحوی افزودن یک یا چند کلمه به ترجمه بر حسب ضرورت (همان: ۵۱).
۳. بسط معنایی «قسمتی از متن که باید تصریح شود، توضیح یا بسط معنایی می‌یابد. بخصوص در ترجمه لغاتی که خاص یک فرهنگ هستند راهبردی متداول به حساب می‌آید» (نیومارک، ۱۳۷۲: ۱۱۵).
۴. تصریح یا آشکارسازی «به باور وینه و داربلنت شفافسازی روندی است که در آن اطلاعات ضمنی متن مبدأ، با استفاده از اطلاعات بافتی یا موقعیت در متن مبدأ به روشنی بیان شود» (زندرحیمی، ۱۳۹۷: ۱۲۶).
۵. توضیح.
۶. پاورقی.

۳-۱-۱- واژگان چندمعنا

چندمعنایی واژگانی می‌تواند شامل واژگان «همزمان و درزمان» باشد. علاوه بر تطور معنایی و هنجارگریزی واژگان، دلایل دیگری هم باعث چندمعنایی واژگان می‌شود: یک واژه در علوم مختلف دارای مدلول‌های خاصی باشد؛ واژه‌های شبیه به هم از ریشه‌ها و اصول مختلف ساخته شده باشد؛ ساختار صرفی یک اسم دارای دلالت‌های معنایی متفاوت باشد. مقصود از چندمعنایی در پژوهش حاضر، واژگانی است که در یک بافت و یا ریشه‌یکسان، معانی متعدد داشته باشند و یا در گذر زمان و در بافت جدید فرهنگ قرآن در زمان ظهور اسلام معنایی نو گرفته باشند. به عبارت دیگر، چندمعنایی آن‌ها به علت مشتق شدن از ریشه متفاوت یا قرارگرفتن در بافت‌ها و سیاق مختلف نباشد. ۱۷ مورد واژگان چندمعنا در آیات منتخب وجود دارد:

- ﴿۱. الْهَوَى (نازعات/۴۰)، ۲. غُلْبَا (عبس/۳۰)، ۳. سُجْرَةٌ (تکویر/۶)، ۴. انْكَدَرَثُ (تکویر/۲)، ۵. الْمَعْصِرَاتِ (نبأ/۱۴)، ۶. تَلَهَّى (عبس/۱۰)، ۷. مَوْفُومٌ (مطففين/۹و۲۰)، ۸. مَحْتُومٌ وَ خَتَامٌ (مطففين/۲۵و۲۶)، ۹. فَكِهِينَ (مطففين/۳۱)، ۱۰. الْحَافِرَة (نازعات/۱۰)، ۱۱.﴾

تَصْدَى (عبس/۶)، ۱۲. مَوْفُوعَةٌ (عبس/۱۴)، ۱۳. تَوْهِقٌ (عبس/۴۱)، ۱۴. يَشْهُدُ (مطففين/۲۱)، ۱۵. سَوَّى (نازعات/۲۸، انفطار/۷)، ۱۶. تَذْكُرَةٌ (عبس/۱۱)، ۱۷. يَزْكُرُ (عبس/۳ او ۷) ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ شَجَرَتْ﴾ (تکویر/۶)

سجر التنور: تنور را گرم کرد، سجر النهر: رود را پر کرد (فیروزآبادی، ۱۹۹۸: ۴۰۴). چندین تفسیر درباره این واژه گفته شده است از جمله:

۱. تمام آب‌های دریا از شور و شیرین درهم آمیزد تا پر شود.
۲. تمامی آب‌های دریاها درهم آمیزد و همگی در یک دریا گرد آورده شود و یک دریا شود.

۳. دریاها آتش زده شوند پس آتش شعله‌ور شود (طبرسی، ۱۴۱۴: ج ۱۰: ۲۴۸).
- مجتبی: و آنگاه که دریاها به جوش آیند- یا با اتصال به یکدیگر پر شوند-
- صفارزاده: و آن زمان که دریاها جوشان گردند؛

مترجمان با واژه «جوشان» سعی دارند به هر دو معنا اشاره داشته باشد و معنای دوم آن را داخل دو خط فاصل آورده است:

﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ (تکویر/۲)

کَدَر: کِلَر و تیره شد. إِنْكَدَر: در باب انفعال دارای دو معناست: شتافت، از بین رفت (صاحب، ۲۰۰۹: ۹۸۹) منظور آیه می‌تواند تکه شدن ستارگان باشد (لسان العرب، ۱۴۱۰، ج ۱۴: ۳۷۱). براین اساس این واژه دارای سه معناست: تیره شدن، افتادن سریع، از بین رفتن. علامه طباطبائی ضمن اشاره به دو معنای اول منظور آیه را از بین رفتن نور ستارگان یا خود ستارگان می‌داند (طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۲۰: ۴۸۱).

- مجتبی: و آنگاه که ستارگان تیره گردند و فرو ریزند.
- صفارزاده: و آن زمان که ستارگان بی نور شوند.

مجتبی به هر دو معنا اشاره کرده است و صفارزاده به یکی از معانی اشاره دارد. اگر چه مجتبی سعی دارد ترجمه کامل‌تری ارائه دهد اما، بنظر می‌رسد ترجمه دو معنای

راهبردهای صفارزاده و مجتبیوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

متفاوت از یک واژه بدون ایجاد فاصل و اشراب شده در متن، برای خواننده ایجاد ابهام کند. از دیگر سو، ترجمه صفارزاده براساس یکی از معانی است و ممکن بود معنای دوم تصویر بهتری را برای خواننده ایجاد کند. بنابراین بهتر می‌بود به هر دو معنا البته با ایجاد یک فاصله و یا در شرح آیه اشاره شود. در جدول ذیل نمونه‌هایی از واژگان چند معنا همراه با ترجمه و راهبردهای مترجمان و همچنین نوع تداخلی که با تکنیک‌های منفی دارند ارائه شده است:

جدول ۳-۱- راهبردهای ترجمه چند واژه چندمعنا و میزان تداخل آن‌ها با تکنیک‌های منفی

واژه قرآنی	تفسیر/معنای لغوی	متترجم	ترجمه	راهبرد ترجمه	تداخل
*مختوم *خاتمه (طففین / ۲۵ و ۲۶)	خَتَّمَ خَتَّمًا يَا خَتَّامًا: بر آن مهر زد یا به پایانش رسید. خاتم: آنچه که با آن دهانه کوزه را می‌بندند یا پایان یک چیز (فیروزآبادی).	مجتبیوی	*سر به مهر مهر آن	*تعريف یکی از معانی واژه	-
اله وَي (ناعات / ۴۰)	هوای نفس و یا سقوط به (درجات) پایین (صحاح)	مجتبیوی	آرزو و کام دل	تعريف یک معنا	بسط ساده
غُلْبَا (عبس / ۳۰)	جمع غلباء: درختان بزرگ و عظیم الجثة یا زیاد (طباطبائی). درختان عظیم الجثه و از گونه‌های متفاوت یا انبوه (طبرسی).	مجتبیوی	پردرخت	تعريف دو معنای واژه	-
	صفارزاده	صفارزاده	ابوه از درختان تودرتون	تعريف یک معنای واژه	بسط ساده

۲-۱-۳- واژگان اضداد

ابن انباری دلایلی را که باعث می‌شود واژه‌ای دو معنای متضاد داشته باشد بیان کرده است:

۱. در معنای اصلی تضاد وجود دارد.

۲. از دو ریشه متفاوت ساخته شده‌اند (اشتقاق).

۳. حرف تددی آن‌ها متفاوت است مانند «الدعا ل» یا «الدعا علی»

۴. یک ساختار دارای دو معنای متفاوت باشد مانند «فعیل یا فرعی» به معنای «فاعل یا

مفعول» (ر.ک: ابن انباری، بی‌ت: ۱۲۰-۵).

واژگان اضداد در پژوهش حاضر شامل مورد اول می‌شوند که ۵ مورد یافت شد: ۱.

بِرْجُونَ (نبأ/۲۷) ۲. يَطْنَنُ (مطففين/۴) ۳. حَوِيْمَا (نبأ/۲۵) ۴. عَسْعَسَ (تکویر/۱۷) ۵. بَعْدَ ذَلِكَ

(نازعات/۳۰)

﴿وَاللَّيلُ إِذَا عَسْعَسَ﴾ (تکویر/۷)

واژه «عسعس» رباعی «عسس» بوده و به معنای چرخیدن در شب است. «عسعس

اللَّيلُ: یعنی تاریکی شب روی آورد. اغلب مفسران معتقدند در این آیه «عسعس» یعنی

روی برگرداندن شب (صحاح، ۲۰۰۹: ۷۶۸) و کنایه از اول شب یا آخر آن است

(طباطبائی، ۱۴۱۷: ۲۰، ج: ۴۸۴).

- مجتبوی: و سوگند به شب چون پشت کند و برود - یا در آید -

- صفارزاده: و سوگند به شب آنگاه که [از تاریکی اش کاسته شود و] رو به بازگشت

دارد.

مجتبوی هر دو معنا را با ایجاد فاصله ارائه کرده است. اما، صفارزاده یکی از معنای را

همراه تصریح معنای استعاری آن بیان کرده است. در جدول ذیل دیگر واژگان اضداد همراه

با راهبرد ترجمه ارائه شده است. از آنجایی که هیچ یک از ترجمه‌های ارائه شده با تکنیک

منفی تداخل ندارد، قسمت مربوط به تداخل منفی حذف شده است.

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

جدول ۳-۲- ارائه راهبردهای ترجمه در واژگان اضداد

واژه قرآنی	تفسیر/معنای لغوی	متترجم	ترجمه	راهبرد ترجمه
<u>حُكْمِيَّةٌ</u> (ن۱/۲۵)	حیم هم برای گرما به کار می‌رود و هم برای سرما، مشهورتر گرماست (ابن انباری). در این آیه: آب گرم بسیار داغ (طباطبائی).	مجتبوی	آب جوشان	تعريف یک معنا
<u>وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا</u> (نازعات/۳۰)	بعد: معنای مشهورش تأخیر کردن و گاهی به معنای قبل است، مانند همین آیه (ابن انباری). براساس تفاسیر دیگر به معنای بعد است (طباطبائی).	مجتبوی	پس از آن	ترجمه یک معنا
<u>* كَانُوا لَا يَوْجِحُونَ حِسَابًا (ن۱/۲۷)</u> <u>* أَلَا يَظْنَنُ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَقْعُودُونَ</u> (مطففين/۴)	رجی، ظن: شک یا یقین (ابن انباری).	مجتبوی	صادفه	ترجمه دومعنا با فاصل ترجمه یک معنا
		صادفه	صادفه	ترجمه یک معنا

بافت یکی از اصلی ترین ابرازهای تشخیص معنا در چندمعنایی و واژگان اضداد است.

در کمتر آیاتی واژه‌ای به چشم می‌خورد که به هر دو معنا و بهویژه معنای اضداد در یک بافت دلالت داشته باشد. بنابراین، مترجمان یکی از معنای را براساس همنشینی انتخاب می‌کنند. مجتبوی به علت وفاداری به متن اصلی، هر دو معنای واژه را در ترجمه خود بیان کرده و غالباً معنای دوم یا معنی دور را جدای از متن اصلی بیان می‌کند. اگرچه بیان دقیق

معانی و پایبندی به متن اصلی بهویژه بعد از ایجاد فاصله بین دو معنا، از اهداف ترجمه است اما اراده دو معنا از یک واژه بدون توضیح، باعث پیچیدگی متن می‌شود که در برخی موارد مجتبی آن را رعایت نکرده است. براین اساس، به نظر می‌رسد انتخاب یکی از معانی براساس سیاق و بافت متن بهترین راهبرد باشد.

همانگونه که صفارزاده در بیشتر موارد به یکی از معانی تکیه دارد. البته افراط در افزوده‌های خلاقانه در جهت تعادل بخشی بین معانی، در ترجمة وی متن را بیشتر از ترجمة مجتبی دچار پیچیدگی کرده است.

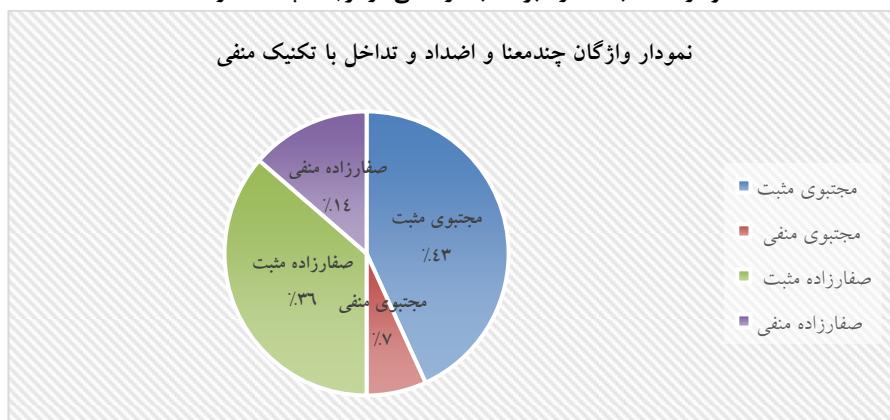
در جدول ذیل بسامد کل واژگان چندمعنا و اضداد و میزان ترجمة هر دو معنا و سپس بیشترین راهبردهایی که مترجمان برای بازگردانی آنها در شش سوره مورد بررسی استفاده کرده‌اند همراه با میزان تداخلی که با تکنیک‌های منفی دارند بیان شده است. سپس براساس همین بسامد راهبردهای منفی و مثبت آنها در نمودار نشان داده شده است.

جدول ۳-۳- بسامد راهبردها ترجمة واژگان چندمعنا و اضداد و میزان تداخل آنها با تکنیک‌های منفی

بسامد واژگان	متترجم	بسامد معنا دومعنا	بسامد معنا	بالاترین بسامد راهبردها ترجمة دو معنا	تداخل منفی
۲۲ واژه	صفارزاده	یک واژه	توضیح داخل کروشه		۶ مورد
مجتبی	۷ واژه	۲ واژه اشراب شده در متن و ۵ واژه	داخل دو خط فاصل		۳ مورد

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

نمودار ۳-۱- بسامد راهبرد مثبت و منفی در ترجمه چندمعنا و اضداد

۲-۳- واژگان فرهنگی

گارسنس در ترجمه عناصر فرهنگی بر نظریه نیومارک تکیه دارد. براساس این دیدگاه فرهنگ «راه و روش زندگی و مظاہر آن است که خاص گروهی با زبان مشترک است» و عناصر آن شامل این موارد است:

«۱. بوم‌شناسی، ۲. فرهنگ مادی (مصنوعات)، ۳. فرهنگ اجتماعی-کار و فراغت، ۴. نهادها، آداب و رسوم، فعالیت‌ها و جریانات: سیاسی و اداری، دینی، هنری، ۵. ژست‌ها، اشارات و حرکات حین سخن گفتن» (نیومارک، ۱۳۷۲: ۱۳۴).

راهکارهای وی برای بازگردانی آن‌ها بدین شرح است:

۱. انتقال یا وام‌گیری (آوردن کلمه‌ای از زبان مبدأ به زبان مقصد) ۲. بومی کردن^۳ (آوردن واژه از مبدأ به مقصد بعد از تغییر در تلفظ و شکل واژه) ۳. معادل فرهنگی ۴. خشی کردن (آوردن معادل توصیفی یا کارکردی) ۵. ترجمه تحت‌اللفظی ۶. ترجمه موقت (ترجمه موقت واژه داخل گیوه برای تغییر آن در فرصت‌های دیگر) ۷. تحلیل محتوا (تفکیک یک واحد واژگانی به اجزاء معنایی آن) ۸. حذف ۹. ترجمه تلفیقی (ترکیب چند روش) ۱۰. ترجمه جالافتاده و رایج ۱۱. یادداشت، شرح، توضیح (داخل متن یا پاورقی) ۱۲. مشخص‌گرها (همان: ۱۳۴ و ۱۰۳-۱۲۰).

در جزء سی ام قرآن کریم که غالباً بر پایه تصویرسازی است به طور کلی سه نوع عنصر فرهنگی به کار رفته است: ۱. فرهنگ عربی ۲. تلمیحات تاریخی (تاریخ دینی و عربی) ۳. فرهنگ قرآنی و دینی.

۳-۲-۱- فرهنگ عربی

در این بخش واژگان مربوط به فرهنگ عرب که در قرآن کریم وارد شده است شامل دو جزء‌ا: فرهنگ مادی و بـ اجتماعی و آداب و رسوم و بوم‌شناسی بررسی خواهد شد. به طور کلی ۴۶ مورد واژه مربوط به فرهنگ عربی در آیات منتخب بوده که در جدول ذیل بدان‌ها اشاره شده است.

جدول ۴-۳- واژگان فرهنگ عربی

ردیف مورد)	فرهنگ مادی (۱۲ مورد)	فرهنگ اجتماعی و آداب و رسوم (۲۰ مورد)	بوم‌شناسی (۱۴ مورد)
۱	مِهَادًا	أُوتاداً	كَأسًا دِهَاقًا
۲	لِيَاسًا	سِراجًا	سَرَابًا خِتَامُهُ و مَحْتُومٍ
۳	الْأَرَائِكُ		يَسْتَوْفُونَ
۴	شَرَابًا	غَسَاقًا	رَيْوَنًا وَزُبُورُهُمْ
۵	حَمِيمًا	سَمْكَ	أَعْنَابًا الْمَوْؤُودَةُ
۶	صُحْفٍ	الْعَرْشِ	أَبَانَ الْوُحُوشُ
۷	سَابِحَاتٍ	الْمُطَفَّقِينَ	مِزاجٌ الْخَنَّسِ

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

۳-۱-۲- فرهنگ مادی (مصنوعات)

براساس نظریه نیومارک عناصر فرهنگ مادی شامل «مواد غذایی، پوشاس، مسکن و شهرها، وسایل نقلیه» می شود (همان: ۱۲۲). چند نمونه از این موارد براساس دیدگاه مورد نظر بررسی شده است:

﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يُنْظَرُونَ﴾ (مطففين / ۳۵)

«الْأَرَائِكِ» جمع اربیکه: حجله آراسته شده برای عروس (طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۲۰: ۵۰۲).

- مجتبوی: در حالی که بر تختها [ی آراسته تکیه زده‌اند] می‌نگرد- به دوزخیان که به انواع عذاب گرفتارند-

- صفارزاده: بر نیمکت‌هایی پایه بلند، تکیه زده و به جمال نعمت‌های الهی خیره می‌نگرد.

هر دو مترجم با استفاده از معادل توصیفی به ترجمه واژه فرهنگی پرداخته‌اند. اما ترجمه مجتبوی به معنای لغوی آن‌ها نزدیک‌تر است.

در جدول ذیل راهبردهای مترجمان در ترجمۀ مواردی از واژگان فرهنگی مادی و تداخلی که با تکنیک‌های منفی دارند بررسی شده است:

جدول ۳-۵- نمونه‌هایی از ترجمه واژگان فرهنگی ۱ و تداخل آن‌ها با تکنیک منفی

وazole قرآنی	تفسیر/معنای لغوی	متترجم	ترجمه	راهبرد ترجمه	تداخل
مهادا	مهادبستر و فراش، مهاد الشیع: گسترد، پهن کرد (لسان العرب). وتد: یک نوع میخ است بزرگتر و محکمتر	مجتبوی	* بسترو قرارگاه * میخ‌هایی	* معادل توصیفی * تحتاللفظی	* بسط * ساده * نارسایی در معادل
أَوَّلًا	از میخ معمولی (طبرسی).	صفارزاده	* مکانی	* معادل توصیفی	* بسط * ساده
(بأَوَّلًا)			وسیع برای		

-*	* معادل فرهنگی / شرح	زندگی و آسایش شما میخهای محکمی برای حفظ شما و زمین از لرزش			
* نارسایی در معادل	تحتاللفظی / شرح	شناکنندگان - فرشتگانی که آمد و شد می‌کنند، یا شناوران آسمانی مانند ستارگان و ماه و خورشید -	مجتبوی	سبح: در حرکت شتاب کرد. به اسب سابح گویند وقتی که سریع بدد. منظور فرشتگانی است سریع ارواح را قبض می‌کند (طباطبائی).	سابقات (نازاعات ۲)
* نارسایی در معال / بسط ساده	توضیح	فرشتگانی که در انجام اوامر الهی با سرعی بادآسا پرواز می‌کنند.	صفارزاده		

۳-۲-۱-۲- فرهنگ اجتماعی، آداب و رسوم، بوم‌شناسی

نیومارک بوم‌شناسی را مربوط به مؤلفه‌های جغرافیایی می‌داند مانند گیاهان یک سرزمین، دشت‌ها، کوه‌ها و ... (نیومارک، ۱۳۷۲: ۱۲۲). از جمله می‌توان به آیه زیر اشاره کرد:

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُغْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ (نبأ/ ۱۴)

معصرات: بادهایی که ابرها را می‌فسارند. و یا ابرهایی که باران تولید می‌کنند (طبرسی، ۱۴۱۴، ج ۹: ۲۱۵ و طوسی، ۱۴۰۹: ۲۴۱).

راهبردهای صفارزاده و مجتبیوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

معصرات: ابرهای بارنده یا بادهایی که ابرها را می‌فشارند تا بیارد (طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۲۰). (۴۴۰).

- مجتبیوی: و از ابرهای باردار آبی سخت روان و ریزان فرو فرستادیم.
- صفارزاده: و از ابرهای فشرده، باران فراوان برای مصرف شما انسان‌ها فراهم کردیم.

مترجمان در ترجمه واژه «معصرات» از معادل توصیفی استفاده کرده و با اضافه کردن صفت سعی در نزدیک کردن معنای آن دارند. به نظر می‌رسد «ابرها فشرده» صفارزاده به تفاسیر موجود نزدیک‌تر هستند.

جدول ۳-۶- نمونه‌هایی از ترجمة واژگان فرهنگی ۲ و تداخل آن‌ها با راهبردهای منفی

واژه قرآنی	تفسیر/ نوع عنصر	متوجه	ترجمه	راهبرد	تداخل
الْيَشَارُ (تکویر/ ۴)	شتر ماده‌ای که ده ماء حملش به پایان آمده و با ارزش‌ترین شتر در میان عرب‌ها (لسان العرب). / بوم‌شناسی	مجتبیوی	شتران آبستن	معادل توصیفی	حذف معنی فرهنگی
*اَكْتَالُوا *كَالُوْهُمْ، وَرَّنُوْهُمْ (مطففين/ ۲ و ۳)	اکتالوا: باب افتعال: گرفتند و اخذ کرند؛ كالوهم: كالوا لهم، برای آن‌ها وزن کرند و کشیدند (صحاح). وَرَّنُوْهُمْ : همان کیل است. مکیال واحد وزن اهل مدینه است و "میزان" واحد وزن اهل	صفارزاده	* پیمانه ستانند *بِبِيمَانِدِيَا بسنجند-با ترازو وزن کنند -	* معادل * توصیفی / * معادل / تصریح	- * نارسایی در معادل
	صفارزاده	* وقتی چیزی برای خود خریداری می- کنند، متاع را با	* توضیح	بسـط ـ سـادهـ / نارسـایـی در معـادـل	

-	* معادل	دقت وزن می- کنند. * وزن کنند و پیمانه دهنند.		مکه (لسان العرب). / تجارت و اقتصاد	
-	معادل توصیفی	ستارگان بازگردنده	مجتبوی	اُخْسَه: آن هنگام که او را پشت سر گذاشت، خُنس: همه ستارگان، چرا که در تاریکی فرومی- روند یا در روشنایی روز پنهان می‌شوند. ستارگان پنج گانه زحل، مشتری، مریخ، زهره و عطار (صحاح).	الْحَسَنُ (تکویر/ ۱۵)
بسط ساده	توضیح	ستارگانی که [هُنْكَامِ رُوزٍ] بازگشت می‌کنند و دور می‌شوند.	صفارزاده	اُخْسَه: آن هنگام که او را پشت سر گذاشت، خُنس: همه ستارگان، چرا که در تاریکی فرومی- روند یا در روشنایی روز پنهان می‌شوند. ستارگان پنج گانه زحل، مشتری، مریخ، زهره و عطار (صحاح).	الْحَسَنُ (تکویر/ ۱۵)

۲-۲-۳- عناصر و تلمیحات تاریخی

اشاره‌های تاریخی و یا تاریخی- دینی در آیات منتخب در موارد ذیل محدود می‌شود: ۱.

حدیث موسی و آیه الکبری، ۲. الْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوی، ۳. فِرْعَوْن، ۴. الْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَخَاهَا، ۵.

عَبَسَ وَ تَوْلَى

﴿هَلْ أَنَاكَ حَدِيثُ مُوسَى * إِذْ نَادَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوِي﴾ (نازاعات/ ۱۵ و ۱۶)

در این آیات به داستان حضرت موسی (ع) اشاره دارد؛ اینکه قومش او را تکذیب کردند و سختی‌های فراوانی کشید. بنابراین منظور از «حدیث» داستان است؛ «قدس» یعنی پاک، «طوی»، اسم یک سرزمین است و یا به معنای سرزمینی است که در پاکی پیچیده شده است و آن جایی است که حضرت موسی (ع) با خدا سخن گفت (طبرسی، ۱۴۱۴، ج ۱۰: ۲۳۰).

- مجتبوی: آیا داستان موسی به تو رسیده است - تا تو را دلداری باشد بر تکذیب

قوم - * آنگاه که پروردگارش او را در وادی مقدس طوی بخواند.

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

- صفارزاده: [ای پیامبر] آیا داستان موسی را شنیده‌ای! * آنگاه که آفریدگار پروردگارش او را در سرزمین مقدس طوی ندا داد.

در عبارت اول «حَبِيبُ مُوسَى» نیازی به توضیح نیست؛ چرا که داستان حضرت موسی (ع) بارها در قرآن تکرار شده و در فرهنگ مقصد آشنایی وجود دارد. اما در عبارت دوم «بِأَلْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوْي»، مجتبوی از راهبرد انتقال استفاده کرده است و به مفهوم آن هیچ اشاره‌ای ندارد. همین‌طور است ترجمه صفارزاده، با این تفاوت که «وادی» را معادل‌یابی کرده است. اگرچه «وادی مقدس طوی» در زبان فارسی ناماؤنس نیست اما، به نظر می‌رسد انس این واژه در حدی نیست که فقط بتوان به شیوه انتقال آن بسته کرد. بهتر بود اشاره‌ای به صورت شرح یا پاورپوینت بدان افزوده شود.

۳-۲-۳- عناصر دینی

از آنجایی که زبان و فرهنگ فارسی بسیار تحت تأثیر زبان عربی بهویژه عناصر دینی و قرآن کریم بوده و هست، واژگان فراوانی از عناصر دینی در هر دو فرهنگ یک معنا دارند و برخی عناصر فرهنگی با همان واژه به کار می‌روند. به همین دلیل مترجمان آن را ترجمه نکرده و از شیوه انتقال استفاده کرده‌اند مانند «الصُّورِ، العَرْشِ، النَّفْسِ، الْغَيْبِ، شَيْطَانٌ، عَذَابٌ». اما بسیاری دیگر نیاز به ترجمه و چه بسا توضیح دارد و یا حداقل براساس زبان مبدأ ترجمه می‌شود مانند «سَبَعًا، الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ، مَقَامَ رَبِّهِ». جدول زیر شامل مواردی است که در آیات منتخب مدنظر قرار داده شد.

پرتمال جامع علوم انسانی

جدول ۳-۷- واژگان فرهنگ قرآنی و دینی

ردیف	عناصر فرهنگی - دینی (۲۴ مورد)						
۱	الصُّور	عَذَابًا	الْأَفْقِ الْمُبِين	سَبَعاً شَدَاداً	الْكَفَرَةُ (أَكْفَرُهُ)		
۲	الْعَرْش	الرُّوحُ	الْمُتَّهِنُونَ	كَرَامًا كَاتِبِينَ	نُشَرْت / حُشْرَت	الْعَجَزَةُ / الْفُجَارُ	
۳	النَّفَس	الْمَلَائِكَةُ	مَقَامٌ	سِجِّينٍ / عَلَيْنَ	أَمْرًا / الْأَمْرُ	الْجَحِيمَ / جَهَنَّمَ	
۴	الرُّوح	الْغَيْبُ	تَسْنِيمٍ	شَيْطَانَ رَجِيمٍ	الْأَفْقِ الْمُبِين	الْآخِرَةُ وَالْأُولَى	

صفارزاده در واژگانی که در زبان مقصد نیاز به توضیح و تصریح دارد، سعی می‌کند علاوه بر توضیحات حاشیه‌ای، در متن ترجمه این ابهام را از بین ببرد، گاهی دچار افزوده‌های منفی چون بسط خلاقانه یا بسط ساده شده است. اما مجتبوی با پاییندی به متن مبدأ کمتر دچار افزوده‌ها شده و به همین دلیل در مواردی خود واژه مبهم باقی مانده است.

جدول ۴-۸- نمونه‌هایی از ترجمه واژگان فرهنگی^۴ و تداخل آن‌ها با راهبردهای منفی

واژه قرآنی	تفسیر/معنای لغوی	متترجم	ترجمه	راهبرد	تدخل
الرُّوحُ (بِأَ و ۳۸/ قدر؛)	روح: موجودی تحت امر الهی غیر از فرشتگان، جبرئیل، مبدأ حیات و ایجاد، اشرف فرشتگان، موکل ارواح (طباطبائی).	مجتبوی	روح -	انتقال / تصریح	-
سِجِّينٍ (مطففين/۷) عَلَيْنَ (مطففين/۱۸)	* محلی که نامه اعمال فاسقان در آن قرار دارد (صحاح). یا دیوان شعری است که نامه اعمال کافران	صفارزاده	روح بزرگ	انتقال	نارسایی در معادل
		مجتبوی	سِجِّين / عَلَيْنَ	انتقال	نارسایی در معادل

		توضیح	علیین (توضیح در پاورقی)		در آن ثبت است. * دیوان خیری که نامه اعمال پاکان ر آن ثبت است و بدین نام است چون باعث رسیدن به بالاترین مقام بهشتی می - شود (کشاف).	
نارسایی در معادل	تحت- اللغطی	بزرگوارانی نویسنده	مجتبیوی	در توصیف دو فرشته است که در نزد پروردگارشان دارای عزت و جلالت هستند و همه اعمال بني بشر را می - نویسنند (طبرسی).	کراما کاتیں (انفطار) (۱۱)	
بسط ساده	توضیح	اینکه فرشتنگان، مأموران الهمی محترمی هستند که اعمال شما را یادداشت و ثبت می - کنند.	صفارزاده			

در جدول ذیل بسامد کل واژگان فرهنگی و میزان راهبردهایی که مترجمان برای بازگردانی آنها در شش سوره مورد بررسی استفاده کرده‌اند همراه با میزان تداخلی که با تکنیک‌های منفی دارند به صورت تفکیک شده، ارائه شده و سپس براساس همین بسامد راهبردهای منفی و مثبت آنها در نمودار نشان داده شده است.

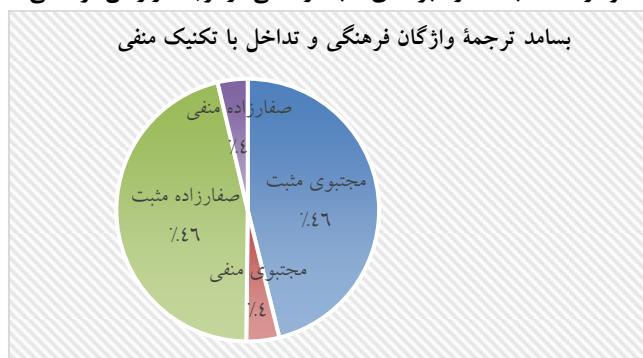
جدول ۳-۹- بسامد راهبردهای ابهام‌زدایی فرهنگی و میزان تداخل آن‌ها با راهبردهای منفی

متوجه	معادل توصیفی	صفارزاده	مجتبوی
بسامد و راهبردهای ترجمه واژه فرهنگی	معادل فرهنگی	۱۹	۱۷
	تحتاللفظی	۱۲	۱۸
	شرح	۴	۴
	انتقال	۴	۶
	پاورقی	۳	-
	موقت	۱	۲
	شرح + توصیف	۱	۲
	شرح + تحتاللفظی	-	۱۱
	جمع واژگان	۷۵	
	بسامد راهبرد منفی	۶	۷

در ترجمه این واژگان مجتبوی به ترجمه تحتاللفظی پایبندتر است و غالباً بعد از ترجمه تحتاللفظی در داخل دو خط یا کروشه به تصریح و توضیح می‌پردازد. همچنین سعی دارد در مواردی که ممکن است معادل فرهنگی و یا توصیفی را برای بروونرفت از ابهام و زیاده‌گویی و وفاداری به متن مبدأ جایگزین کند. چه بسا به همین علت گاهی دچار تکنیک منفی بهویژه «ابهام در متن» می‌شود. اما صفارزاده بر آن است که در صد بالایی از ابهام‌ها را شفافیت بخشد؛ با معادل توصیفی یا معادل فرهنگی و در مواردی از پاورقی و شرح و حاشیه استفاده کرده است. به همین دلیل بیشتر دچار تکنیک‌های منفی پرگویی و بسط خلافانه شده است. از این رو، هر دو در بازگردانی عناصر فرهنگی به یکسان دارای کفایت مثبت و منفی هستند.

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

نمودار ۳-۲- بسامد راهبردهای مثبت و منفی در ترجمه واژگان فرهنگی

۳-۳- واژگان مجازی

براساس دیدگاه نیومارک به عنوان پایه اصلی الگوی گارسون، مجاز نوعی از استعاره است، چرا که وی در تعریف استعاره چنین می‌گوید: منظور من از استعاره، هر نوع بیانی است نمادین و کنایه‌ای باشد (نیومارک، ۱۳۷۲: ۱۳۵). و براساس این تعریف تمامی بخش‌های مجازی از جمله کنایه، استعاره (به معنای قدیم خود)، مجاز مرسل و عقلی را جزئی از آن می‌داند (ر.ک: همان: ۱۳۵-۱۳۷) و هفت شیوه برای ترجمه استعاره ارائه داده است. اما، به طور کلی مترجمان در ترجمه مجازها بر سه اصل: ترجمه معنایی (معنای لغوی و مجازی)، ارتباطی (مفهوم مجاز)، معنایی-ارتباطی (مفهوم مجاز و ترجمه لغوی) پاییند هستند. این راهبردها در ترجمه کنایه، مجازهای مرسل و عقلی بررسی می‌شود. شیوه‌های نیومارک برای ترجمه استعاره به معنای خاص که مورد تأیید گارسون بوده ذیل استعاره توضیح داده خواهد شد. به طور کلی ۷۷ مورد کنایه با انواع مختلف خود (موصوف، صفت، نسبت)، ۲۶ مورد استعاره، ۱۶ مورد مجاز در آیات منتخب وجود دارد:

جدول ۳-۱۰- بسامد واژگان مجازی

استعاره	کنایه	الصَّاحَةُ	يَوْمُ الْفَضْلِ	جَسَابًا	الدِّينُ	الصَّاحَةُ	تَوْكِيدُ سُبَائَا	وُجُوهٌ	مجاز
۱	مَحْجُوبٌ	الظَّاهَةُ	الْيَوْمُ الْأَعْظَمُ	الرَّاجِفَةُ	رَجَمَةُ مَعَاشًا	الْأَهَارُ	تَوْكِيدُ سُبَائَا	الْأَبْيُورُ	
۲	انْفَطَرْتُ	الْيَوْمُ الْأَحْمَى	يَوْمُ عَظِيمٍ	غَرْفًا	النَّازِعَاتُ	الصَّحْفُ	أَبْيَثَا عَبَيَا	فَصَبَا	
۳	انْتَرَتُ	رَجْرَةُ وَاجْدَةٍ	يَوْمٌ عَظِيمٌ	النَّاثِطَاتُ	الشَّاعَةُ	شَعَقْنَا الْأَرْضَ	الْمَاءُ		
۴	رَانَ عَلَىٰ	الآيَةُ الْكَبِيرِيٰ	مَا أُمْضَرْتُ	نَسْطاً	الشَّاعَةُ	شَعَقْنَا الْأَرْضَ	الْمَاءُ		
۵	عَسْعَسٌ	مَا أَخْرَثُ	يَدَاهُ	السَّابِحَاتُ	الْحَافِرَةُ	أَخْرَجَ مَعَاهَا	سَبِيْغاً		
۶	كُشِطَ	لِتُخْرِجَ	الْأَقْوَى الْمُبَيِّنِ	السَّابِقَاتُ	سَبِيْغاً	مَوْضِدًا	السَّمَاءُ أَبْوَايَا	جَسَاب	
۷	انْكَدَرْتُ	لَا يَمْلَكُونَ	عِنْدَهُ مَكِينٌ	الْمُذَبَّرَاتُ	أَمْرًا	مَوْقُومٌ	الْجِبَالُ سَرَايَا	خَاسِرَةٌ	
۸	مُؤْسَاهَا	ذِي الْعَرْشِ	صَاحِبُكُمْ	أَخْيَهُ	وَاجْفَةٌ	أَصْرَارُهَا	فُلُوبٌ		
۹	تَنَفَّسٌ	مَا هَمْ	يَضْحَكُونَ	يَعْنَامُونَ	كَرَّةٌ	عِظَامًا نَّجِرَةً	مَاءُهَا		
۱۰	كُورَثٌ	غَلَّى	تَرْهِقُهَا فَتَرَةٌ	لَانِدُوقُونَ	كِتابٌ	صُحَاحَاهَا	جَبَّا		
۱۱	سَمَكٌ	أَدْبَرٌ يَشْعَى	عَلَيْهَا عَبْرَةٌ	يَقْوُمُ	تَرَبٌ	تَرَبٌ	تَبَائَا		
۱۲	سِرَاجًا	فَكِهِنْ	نَكَالٌ	فَزْفُرَعَةٌ	تَلَّهٰي	أَسْاطِيرٌ	بَرَدَا		
۱۳	أَعْطَشَ	السَّبِيلَ	مَاشَعِي	الْوُحُوشُ	مُطَاعٌ	الْعَبْتُ	شَرَايَا		
۱۴	لِيَاسَا	خَاشِعَةٌ	الْمَأْوَى	السَّاهِرَةُ	-	الْعَجَوارُ	-		
۱۵	مِهَادٌ	سَفَرَةٌ	بَيْتَهَا	مَسْفَرَةٌ	-	الْأَفَافُ	مُسْتَهَاها		
۱۶	أَوْتَادٌ	مُقْطَهَرَةٌ	الْكَسِنُ	-	-	-	-		

۳-۱- کنایه

در سوره‌های بررسی شده کنایه شکل‌های گوناگونی دارد و بیشترین تکرار مربوط به اسامی قیامت و جهنم است.

﴿فَإِذَا جَاءَتِ الظَّاهَةُ الْكَبِيرِيٰ﴾ (نازعات/ ۳۴) ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ﴾ (عبس/ ۳۳)

«الظَّاهَةُ» همان قیامت است که از هر مصیبت و وحشتی بالاتر است. «طم» یعنی بالاتر رفت و چیره شد. برخی می‌گویند آن نفح دوم است (طبرسی، ۱۴۱۴، ج ۱۰: ۲۳۴). «الصَّاحَةُ»

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» و ازگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

منظور فریاد قیامت است. به این اسم نامیده چون از صدای بسیار بلندی که دارد نزدیک است که گوش‌ها را ناشنوا کند (همان: ۲۴۳).

- مجتبوی: پس چون آن بلای سخت بزرگ - روز رستاخیز - باید. * پس چون آن بانگ هول انگیز [رستاخیز] باید.
- صفارزاده: هنگامی که واقعه سهمگین قیامت واقع شود. * همان روز که صدای مهیب شپیور برای بار دوم به گوش خلق جهان می‌رسد.

مجتبوی با استفاده از راهبرد «معنایی-ارتباطی» معنای لغوی و سپس مکنی عنه را تصریح کرده است. صفارزاده سعی دارد با استفاده از همان شیوه، معنای ظاهری و باطنی را به ویژه در آیه اول بیان کند اما از متن اصلی دور شده و باعث پیچیدگی شده است. راهبرد مجتبوی برای ترجمه کنایه‌ها بهتر است، هر چند وی گاهی در شفافسازی ابهام‌ها دچار کاستی شده است.

جدول ۱۱-۳- نمونه‌هایی از ترجمه کنایه و تداخل آن‌ها با راهبردهای منفی

واثه قرآنی	تفسیر/ معنای لغوی	متترجم	ترجمه	راهبرد ترجمه	تدخل
إلى رَبِّكَ مُسْتَهَاهِما	سرانجام دانش به سوی پروردگار	مجتبوی	[دانش] پایانه و سرانجام آن	معنایی- ارتباطی	-
(نازعات/ ۴۴)	توست یعنی فقط خداوند می‌داند چه وقت قیامت برپا می‌شود (طوسی).	صفارزاده	علم روزگار سرانجام (رسـتاخیز و عاقبت انسان)	ارتباطی / توضیح	-
*رسولِ کریم ذی العرش	(رسُولُهُ) کنایه از (جبرئیل)، (ذی العرش) کنایه از باری تعالی و (صاحب) کنایه از	مجتبوی	* فرستاده‌ای بزرگوار - جبرئیل - * خداوند عرش * یار شما -	* معنایی- ارتباطی * معنایی- ارتباطی * معنایی- ارتباطی	-

		- پیامبر		پیامبر اکرم (ص)	* صاحبِ گُنْ
بسط خلاقه	* معنایی - * معنایی - * معنایی - * معنایی -	* فرشتہ‌ای بزرگوار و مقرّب * خداوند صاحب عرش * سرپرست شما	صفارزاده	است (کشاف).	(تکویر /۱۹) /۲۰ (۲۲)
-	معنایی - ارتباطی	به یکدیگر چشمک می‌زند - با چشم و ابرو به طعنہ و مسخره اشاره می‌کرند -	مجتبی	یتغامزوں: یعنی با چشم یہ ہم اشارہ می کنند (کشاف). کنایہ از صفت (تمسخر و استھاء کردن)۔	یَعَامِرُونَ (مطففین /۳۰)
-	معنایی - ارتباطی	با چشم و ابرو به هم اشاره می - کرند و آنان را مورد استھاء قرار می دادند	صفارزاده		

۳-۲-۲- مجاز (مرسل و عقلی)

صفارزاده برای ترجمةٌ مجازها به توضیح روی آورده است. مجتبی با ترجمةٌ ارتباطی و یا معنایی و حداکثر با توضیحات با فاصله از متن اصلی ابهام را از بین برده است:

جدول ۱۲-۳- نمونه‌هایی از ترجمةٌ مجازها و تداخل آن‌ها با راهبردهای منفی

واژهٔ قرآنی	تفسیر/معنای لغوی	متترجم	ترجمه	راهبرد	تداخل
لُئُرْجَءِه	اسناد بیرون آوردن به دانه:	مجتبی	دانه و گیاه	معنایی	ابهام
حَبَّاً وَنَبَّاً	مجاز مرسل با علاقهٔ ما کان؛ منظور گیاهی که از دانه رشد می‌کند.	صفارزاده	غلّه و سبزی و میوه	ارتباطی	بسط خلاقه

راهبردهای صفارزاده و مجتبی‌ی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

<p>- معنایی - ارتباطی</p>	<p>* مایه آسایش و راحتی * هنگام جستن مایه و اسباب زندگانی - وقت کار و کوشش شما -</p>	<p>مجتبی</p>	<p>اسناد «مبات» و «معاش» به ترتیب به «نوم» و «نهار»: مجاز با علاقه «سببیه» و «زمان»</p>	<p>* ئۇئەڭْ شىئاڭْ * الْهَارَ كەقاشا (نبأ/١١٩)</p>
<p>* بسط خلاقه</p>	<p>- معنایی - ارتباطی</p>	<p>* مایه استراحت و آرامش * زمان کسب و کار و کوشش برای فراهم نمودن وسایل زندگی و معیشت از نعمات خداوند</p>	<p>صفارزاده</p>	
<p>- معنایی</p>	<p>- معنایی</p>	<p>* نه چشیدن * بچشید</p>	<p>مجتبی</p>	<p>ذوقِ خنکی: مطلق دست - یابی (طباطبائی). اسناد چشیدن به خنکی و عذاب، یا چشیدن یکی از روش - های درک کردن</p>
<p>اشتباه مترجم</p>	<p>معنایی</p>	<p>* فراهم نیست * بچشید</p>	<p>صفارزاده</p>	<p>* لَا بَلْدُوقُونَ فَيَهَا بَرْدَا * فَلْدُوقُوا فَلَّانَ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَّابًا (نبأ/٣٠ و ٢٤)</p>

۳-۳- استعاره

این مقوله بسامد کمتری را در تصویرسازی آیات نسبت به کنایه به خود اختصاص داده و ترجمه آن مشکل تر و دارای پستی بلندی‌های بیشتری است. در غالب موارد مترجمان به ترجمه مفهومی و یا تحتاللفظی به همراه توضیح و شرح تکیه دارند. این بخش از زبان به عنوان یکی از پردردسرترین بخش‌های ترجمه متون به شمار می‌آید؛ چرا که، دارای بار فرهنگی و زیبایی‌شناختی است. نیومارک هفت شیوه برای ترجمه آن ارائه داده است:

۱. ترجمه تحتاللفظی و باقی ماندن در سطح لفظ (معنایی)؛
۲. جایگزینی با استعاره‌ای معادل (معادل‌یابی)؛
۳. جایگزینی تشییه به جای استعاره؛
۴. ترجمه به تشییه با افزوده‌های تفسیری؛
۵. برگردان استعاره به معنای آن (ترجمه مفهومی و ارتباطی)؛
۶. حذف استعاره (البته با جبران)؛
۷. ترجمه تحتاللفظی با توضیح مفهوم (معنایی-ارتباطی) (نیومارک، ۱۳۷۲: ۸۷-۱۰۰).

جدول ۴-۱۳- نمونه‌هایی از ترجمه استعارات و تداخل آن‌ها با راهبرد منفي

واثه قرآنی	تفسیر/معنای استعاری	متترجم	ترجمه	تحتاللفظی	راهبرد ترجمه	تداخل
<u>الشَّمْسُ كُوَرَث</u>	در باب تعییل یعنی جمع کرده عمامه و گرد کرد آن بر روی سر (السان العرب). / از بین رفتن نور خورشید	مجتبی‌ی	درهم پیچیده و بی‌نور	-	تحتاللفظی مفهومی	-
(تکویر/۱)	«کشط شتر»: «کندن پوسش» (ص-جاج).	صفارزاده	درهم پیچیده و تاریک	-	تحتاللفظی مفهومی	-
<u>السَّمَاءُ كُشِطَتْ</u>	آسمان از جایش برکنده می‌شود مانند کنده شدن پوست از حیوان قرآنی (طبرسی).	مجتبی‌ی	آسمان برکنده و در نور دیده شود	بسط ساده	مفهومی	-
(تکویر/۱۱)	صفارزاده	پرده از روی آسمان برگرفته شود	مفهومی	-	تحتاللفظی مفهومی	-
سراجا	«سراجا» استعاره از مجتبی‌ی	چراغی	تحتاللفظی	-		

راهبردهای صفارزاده و مجتبوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

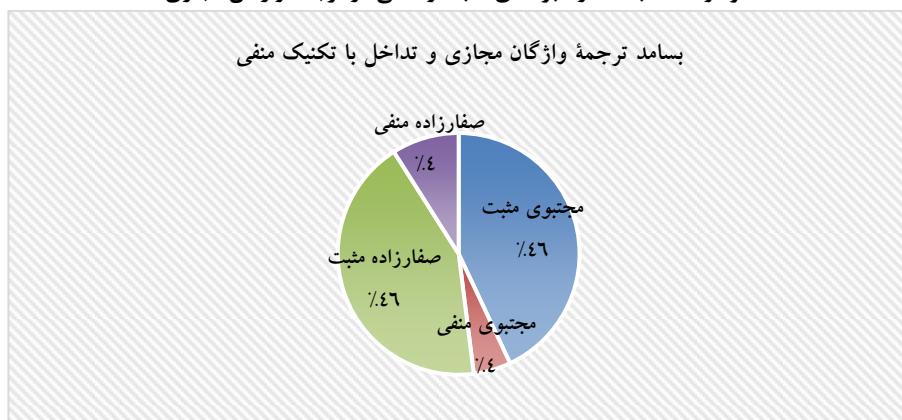
		مفهومی	درخششان - خورشید -		خورشید	وَهَا جَهَنَّمُ (نبا/۱۲)
-	-	تحتاللفظی - مفهومی	چراغ درخشندۀ خورشید	صفارزاده		

جدول ذیل براساس مواردی که از تمامی بخش‌های مجاز به دست آمده و راهبردهای معنایی-ارتباطی و معنایی به عنوان راهبردهای کلی برای ترجمه‌های مجاز در شش سوره مورد بررسی ارائه شده است. به نظر می‌رسد از بین این سه راهبرد، شیوه اول بیش از دیگر راهبردها ویژگی‌های مربوط به الگوهای ادبی زبان مبدأ را حفظ کرده و در عین حال در زبان مقصد دارای مقبولیت است. براین اساس، مجتبوی بیشتر از صفارزاده به راهبرد معنایی-ارتباطی برای شفافسازی مجازها تکیه دارد، درحالی که کمتر از وی دچار تکنیک‌های منفی می‌شود.

جدول ۳-۱۴- بسامد راهبرد ابهام‌زدایی مجازها و میزان تداخل آن‌ها با راهبرد منفی

متترجم	صفارزاده	صفارزاده	مجتبوی
بسامد و راهبردهای ترجمه واژه مجازی و تداخل با تکنیک‌های منفی	۳۹	۳۳	معنایی-ارتباطی
	۱۳	۲۵	ارتباطی
	۲۵	۱۹	معنایی
	۱۲	۲۴	تدخل منفی
	۷	۵	معنایی-ارتباطی
	۵	۴	ارتباطی
	۴	۵	معنایی
	۱	۱	تدخل منفی
	۱۳	۱۳	معنایی-ارتباطی
	۶	۷	ارتباطی
مجاز: ۲۶ مورد	۱۰	۸	معنایی
	۱	۲	تدخل منفی

نمودار ۳-۳-بسامد راهبردهای مثبت و منفی در ترجمة واژگان مجازی

۴- نتیجه‌گیری

در نتیجه بررسی راهبردهای ترجمة صفارزاده و مجتبوی از ابهام واژگانی در شش سوره ابتدایی جزء سی ام قرآن کریم، نتایج زیر به دست آمد:

- در ترجمة واژگان چندمعنا و اضداد، اصلی‌ترین راهبرد توجه به بافت آیات برای انتخاب نزدیک‌ترین معنا است. هر دو مترجم در غالب موارد، یکی از معانی را براساس بافت و سیاق آیات براساس راهبرد تعریف ترجمه کرده‌اند. در ترجمة هر دو معنا راهبرد متفاوتی دارند؛ صفارزاده راهبرد توضیح به صورت اشراب‌شده در متن و مجتبوی به دلیل وفاداری به متن اصلی، غالباً راهبرد بسط معنایی و نحوی به صورت جدای از متن (داخل کروشه و دو خط فاصل) به کار برده‌اند. به طور کلی صفارزاده در هر دو ترجمه (یک معنا یا دو معنا) در بیشتر موارد دچار پرگویی و افزوذهای خلاقانه شده و بیش از مجتبوی دارای مقبولیت و کفايت منفی است. [تعداد کل واژگان اضداد و چندمعنا: ۲۲؛ بسامد راهبردها با کفايت مثبت: مجتبوی ۴۳٪، صفارزاده ۳۶٪؛ بسامد راهبردها با کفايت منفی: مجتبوی ۷٪، صفارزاده ۱۴٪]

۲- در واژگان فرهنگی، مجبوی در بیشتر موارد از راهبرد تحتاللفظی و یا تلفیقی از تحتاللفظی و شرح (در داخل دو خط یا کروشه) استفاده کرده و در وهله بعدی از راهبردهای معادل فرهنگی یا توصیفی را برای بروزرفت از ابهام و زیاده‌گویی جایگزین می‌کند. چه بسا به همین علت گاهی دچار تکنیک منفی «ابهام در متن» بهویژه در تلمیحات قرآنی می‌شود. همچنین وی از پاورقی اصلاً استفاده نکرده است. صفارزاده درصد بالایی از ابهام‌ها را با راهبردهای معادل توصیفی یا معادل فرهنگی و پس از آن‌ها در مواردی با پاورقی و شرح شفافیت بخشدیده است. به همین علت دچار تکنیک‌های منفی پرگویی و بسط خلاقانه شده است.

بنابراین، اگرچه بسامد راهبردهای هر یک از مترجمان در شفافسازی ابهام‌های فرهنگی متفاوت است اما، هر دو مترجم تقریباً به یک اندازه سعی در تصریح دارند. از دیگر سو، بسامد تکنیک‌های منفی در هر دو ترجمه یکسان است اگرچه در این بخش هم راهبردهای آن‌ها با هم متفاوت است. [تعداد کل واژگان فرهنگی: ۷۵ واژه؛ بسامد راهبردها با کفایت مثبت: هر دو مترجم: ۴۶٪؛ بسامد راهبردها با کفایت منفی: هر دو مترجم: ۴٪]

۳- در ابهام‌زدایی بخش واژگان مجازی شامل کنایه، مجازهای لغوی و اسنادی، استعاره، هر دو مترجم سعی دارند بوسیله راهبرد معنایی- ارتباطی بیش از دو راهبرد دیگر معنایی و یا ارتباطی به بازگردانی واژگان پردازند. این راهبرد در ترجمه مجبوی بیشترین بسامد را به خود اختصاص داده است؛ بهویژه در تصریح کنایه‌ها، به طوری که در اکثر موارد بعد از ترجمه معنایی کنایه، به تصریح آن‌ها در داخل کروشه یا خط فاصل پرداخته است.

اگرچه صفارزاده راهبرد معنایی- ارتباطی را بیشتر از راهبرد ترجمۀ ارتباطی به کار برده است اما، بیش از مجبوی به ترجمۀ ارتباطی پرداخته است. به عبارت دیگر، صفارزاده به ویژه در تصریح کنایه‌ها به ترجمۀ ارتباطی یعنی بیان مصرح‌unge به سیار بیشتر از مجبوی تکیه دارد. در نتیجه بیش از وی از زبان مبدأ دور شده و به زبان مقصد نزدیک‌تر است. از سوی دیگر، هر دو مترجم دچار تکنیک‌های منفی بهویژه ابهام در متن مقصد، بسط خلاقانه و بسط

ساده شده‌اند. در این بخش صفارزاده بهویژه در استفاده از افزوده‌سازی بیش از مجتبی‌ی دچار تداخل در تکنیک‌های منفی می‌شود. [تعداد کل واژگان مجازی: ۱۲۲ واژه؛ بسامد راهبردها با کفايت مثبت: هر دو مترجم: ۴۳٪؛ بسامد راهبردها با کفايت منفی: مجتبی: ۵٪، صفارزاده: ۹٪]

به طور کلی، مجتبی‌ی با تکیه بر سبک ارتباطی، به همان اندازه که به خواننده مقصد توجه دارد، در تلاش است از متن اصلی قرآن دور نشود و بهویژه در مواردی که نیاز به شرح مبسوط است، دچار ابهام شده یا ابهام‌ها در حد خود باقی می‌مانند. راهبردهای وی در ترجمة مجازها بهویژه کنایه‌ها و واژگان اضداد و چندمعنا دارای بستندگی و پذیرفتگی بالایی است و بیش از صفارزاده دارای مقبولیت و کفايت مثبت است. همانگونه که کمتر از وی دچار تکنیک‌های منفی می‌شود. صفارزاده با سبک ترجمة آزاد، ارائه متنی مقصد محور و به دور از هرگونه ابهامی است. به همین دلیل بیش از مجتبی‌ی دچار تکنیک‌های منفی چون افرودهای خلاقانه و پیچیده به صورت اشراب شده در متن، در شفاف‌سازی ابهام‌ها می‌شود، بهویژه در واژگان چندمعنا و مجازی. اگرچه این راهبردها در ترجمة واژگانی که نیازمند توضیح مفصل هستند همچون تلمیحات قرآنی، دارای بستندگی و پذیرفتگی بالایی است. در نتیجه، ترجمة مجتبی‌ی (البته با تفاوت کمی) زمینه بیشتری برای حصول پذیرفتگی و بستندگی بهتر در ابهام‌دایی واژگانی فراهم کرده است.

به کارگیری برخی از راهبردهای مثبت و مقبول هر یک از مترجمان در ترجمة یکدیگر در کاهش نقاط ضعف آن‌ها مؤثر است. به طور مثال در ترجمة تلمیحات قرآنی می‌توان برخی از راهبردهای صفارزاده را جایگزین راهبردهای مجتبی‌ی کرد و همچنین کاهش توضیحات اضافه و خلاقانه و یا ایجاد فاصل بین ترجمة اصلی و توضیحات و شرح‌ها براساس راهبردهای مجتبی‌ی در ترجمة مجازها و واژگان چندمعنا، می‌تواند میزان کفايت و مقبولیت را در ترجمة صفارزاده بهبود بخشد. از این نظر، پژوهش حاضر با ارائه نقاط ضعف و قوت مترجمان در به کارگیری راهبردهای بازگردانی ابهام‌ها بهویژه عناصر مجازی

راهبردهای صفارزاده و مجتبی‌ی در «ابهام زدایی» و ازگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران

و فرهنگی در پی کاستن از ضعف‌ها و تقویت توانمندی‌های دو مترجم و همچنین کاربرد راهبردهای مقبول و با کفایت مثبت دیگر مترجمان است.

۵- پی نوشت

1. Translation Quality Assessment
2. Peter newmark
3. Paraphrase
4. Ambiguity
5. Carmen Valero Garces
6. Eugene A. Nida
7. Viney & Darbelent
8. Adequacy
9. Acceptability
10. Semantic-lexical
11. Syntactical-morphological
12. Discursive-functional
13. Stylistic-pragmatic
14. Definition
15. Cultural Equivalent
16. Grammatical Expansion
17. Explanation
18. Grammatical Reduction
19. Literal Translation
20. Creative expansion
21. Elaboration versus Simplification
22. Lexical ambiguity
23. Naturalization

۶- منابع

*قرآن کریم

- ۱- آذرشپ، محمدعلی، ملکی، معصومه، اسداللهئی، لیلا، «طبق و ارزیابی ترجمه‌های قرآن کریم فولادوند و الهی قمشه‌ای براساس الگوی گارسین» (مطالعه موردی: سوره مبارکه قمر)، «مطالعات ترجمه قرآن و حدیث»، دوره ۱۶، شماره ۱۲، ۲۲۵-۲۶۰، (۱۳۹۸ش).
- ۲- ابن الانباری، محمد به قاسم، کتاب الاصلاد، بیروت: مکتبة العصرية، (بی تا).
- ۳- ابن منظور، لسان العرب، بیروت: دار صادر، (۱۴۱۰ق).
- ۴- اسعد عرار، مهدی، ظاهرة اللبس فی العربية، جالل التواصیل و التفاصیل، ط:۱، عمان: دار وائل للنشر، (۲۰۰۳م).
- ۵- اقبالی، مسعود، نامداری، ابراهیم، «نقد و بررسی ترجمة الهی قمشه‌ای و مکارم شیرازی از سوره مبارکه یوسف با تأکید بر نظریة سطح صرفی نحوی گارسین»، پژوهش‌های زیان‌شناسی قرآن، سال ۷، شماره اول، پیاپی (۱۳۹۷)، ۱۵۴-۱۳۶، (۱۳۹۷ش).
- ۶- امرابی، محمدحسن، «نقد ارزیابی کیفیت ترجمه قرآن آیت الله یزدی براساس الگوی گارسین (مطالعه موردی سوره بقره)»، «مطالعات ترجمه قرآن و حدیث»، دوره ۱۰، شماره ۵، ۱-۴۶، (۱۳۹۷ش).
- ۷- تفتازانی، سعدالدین، شرح المختصر فی المعانی و البیان و البایع، ط:۶، قم: اسماعیلیان، (۱۴۳۱ق).
- ۸- جواهری، محمدحسن، «ابهام‌شناسی در ترجمه قرآن»، پژوهش‌های قرآنی، سال ۱۴، شماره ۵۳، ۲۰۱-۱۸۷، (۱۳۷۸ش).
- ۹- جوهری، محمد بن حماد، الصلاح (تاج اللغة و صحاح العربية)، القاهرة: دارالحدیث، (۲۰۰۹م).
- ۱۰- حیدریان، اکبر، مرتضایی، جواد، صالحی نیا، مریم، «ابهام وابهام آفرینی در تلمیحات اسطوره-ای، حماسی و عیسوی دیوان خاقانی»، کهن‌نامه ادب پارسی، سال ۹، شماره ۱-۲۶، (۱۳۹۷ش).
- ۱۱- زمخشیری، محمود بن عمر، الكشاف عن حقائق التنزيل و عيون الاقاویل فی وجوه التأویل، ط:الثالث، بیروت: دارالمعرفة، (۲۰۰۹م).

- راهبردهای صفارزاده و مجتبیوی در «ابهام زدایی» واژگانی قرآن کریم ... مرضیه رحیمی آذین و همکاران
- ۱۲- زندرحیمی، مینا، «بررسی مقایسه‌ای افزوده‌های تفسیری در پنج ترجمهٔ معاصر فارسی و انگلیسی»، زیان پژوهی دانشگاه الزهراء(س)، سال ۱۰، شماره ۲۹، ۱۴۹-۱۱۷، (۱۳۹۷ش).
 - ۱۳- شمس آبادی، حسین، شاهسونی، مجتبی، «آسیب‌شناسی ترجمه در بخش‌های خبری رسانه‌های عربی‌زبان برومنزی (شبکه‌العالم، شبکه‌الکوثر و رادیو عربی)» پژوهشنامه رسانه بین‌الملل، سال ۳، شماره ۳، ۲۹۴-۲۷۵، (۱۳۹۷ش).
 - ۱۴- شهبازی، محمود، شهبازی، علی اصغر، «واژگان چندمعنا و اهمیت آن در ترجمه قرآن کریم»، مطالعات ترجمه قرآن و حدیث، دوره ۱، شماره ۱، ۶۸-۴۷، (۱۳۹۳ش).
 - ۱۵- شیری، قهرمان، «ابهام ادبی»، فنون ادبی دانشگاه اصفهان، سال ۳، شماره ۲، پیاپی ۵، ۳۶-۱۵، (۱۳۹۰ش).
 - ۱۶- صفارزاده، طاهره، ترجمه قرآن کریم، چ: دوم، تهران: مؤسسه فرهنگی جهان رایه کوثر، (۱۳۸۰ش).
 - ۱۷- طباطبائی، السيد محمدحسین، المیزان فی تفسیر القرآن، المجلد: ۲۰، بیروت: مؤسسة الأعلى للمطبوعات، (۱۴۱۷ق).
 - ۱۸- طبری، محمد بن طبری، جامع البیان فی تفسیر القرآن، بیروت: دار المعرفة، (بی‌تا).
 - ۱۹- طبرسی، شیخ أبوعلی الفضل بن الحسن، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، الجزء العاشر، لبنان: دارالفکر للطبعه و النشر و التوزیع- بیروت، (۱۴۱۴ق).
 - ۲۰- طوسی، محمد ابن حسن، التبیان فی تفسیر القرآن، بیروت: دار احیاء التراث العالمی، (بی‌تا).
 - ۲۱- فتوحی، محمود، «اوزش ادبی ابهام از دو معنایی تا چندلایگی معنا»، مجله‌ادبیات و علوم انسانی، سال ۱۶، شماره ۶۲، ۳۶-۱۹، (۱۳۸۷ش).
 - ۲۲- فرزانه، شهین، ارزیابی و مقایسه ترجمه‌های فارسی رمان انگلیسی شاهزاده و گلدا اثر مارک تواین بر اساس مدل گارسیس (۱۹۹۶)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، شیراز: دانشگاه شیراز، (۱۳۸۷ش).
 - ۲۳- فیروزآبادی، محمد بن یعقوب، القاموس المحيط، دمشق: دارالرسالة، (۱۹۹۸م).
 - ۲۴- قرعاوی، سلیمان بن صالح، الوجوه و النظائر فی القرآن الکریم، دراسنه و موازنہ، جامعه ملک فیصل:الاحساد (۱۴۱۰ هـ).

- ۲۵- مجتبی‌ی، جلال الدین، ترجمه قرآن کریم، تهران: کیهان اندیشه، (۱۳۷۲ش).
- ۲۶- مختاری اردکانی، محمد علی، «چارچوبی نظری برای ارزیابی ترجمه»، مترجم، شماره ۲۵، ۵۸-۵۰، (۱۳۷۶ش).
- ۲۷- ناظمیان، رضا، خورشا، صادق، «تکنیک‌های روانسازی متن ترجمه در سه حوزه ساختار جمله، زمان و ضمایر»، پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، سال ۲۰، شماره ۹، ۲۷۲-۲۷۲، (۱۳۹۸).
- ۲۸- نظری، یوسف، «وجوده ابهام یا ابهام نحوی در زبان عربی و تأثیر آن بر ترجمة قرآن کریم»، ترجمه در زبان و ادبیات عربی، سال ۶، شماره ۱۵، ۶۴-۸۸، (۱۳۹۵ش).
- ۲۹- نیومارک، پیتر، دوره آموزش فنون ترجمه، تر: منصور فهیم و سعید سبزیان، تهران: رهنما، (۱۳۷۲ش).

30 - Garcés, Carman Valero , "A methodological proposal for the assessment of translated literary works" , *Babel*, 40:277 -120, (1994)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی